

мо. И ти мѣ казали. Станалъ Отъ тамо и вѣрвѣлъ 6: дні, и отишала на єдна гора высока, на којто се вѣскачила, и видѣлъ Островъ на-блаженни. Тамо повелѣлъ да на прѣватъ кѣла да представлѣва Александра, чи држитъ саба въ рука-та си, и показова Островъ на-блаженни. Отъ тамо станалъ, и като вѣрвѣлъ 6: дні, отишала на дрѣга гора мнѣго высока. На врѣхъ гората, на-мѣрилъ человѣкъ вѣрзанъ съ Сѣбѣ, высока 20: лакти, на когбто плачо се чѣвалъ три дні далѣчъ. Александъръ като го видѣлъ и войската мѣ, оуплѣши-лисе. На дрѣга пакъ гора по-высока на-мѣрилъ єдна женѣ вѣрзана, высока 20: лакти, и широка 10: лакти. Ёдна змѣя была приплѣтена въ нозѣте и, а главата и была въ оустата и, и не ѡставала да хоратъва. Отъ тамо вѣрвѣлъ 8: дні, и на-мѣрилъ єзеро въ којто чѣлъ мнѣго вѣсды ханїла, и єнія єзеро имали мнѣго змѣй. Видѣлосе на-Але-ксандра защо тамо была мѣката на-грѣшните, Отъ тамо повѣрвѣлъ мѣлко, и на-мѣрилъ Океана, и Островъ на-блаженни, и распострѣлъ колыбыти си на краї рѣката. Оный Островъ быль далѣгъ Отъ землата 20: мѣл. Александъръ повелѣлъ на ма-сто-рыте да напрѣватъ корабли, и така отишала въ Островъ съ Антиохи и съ Птолемеа. Оный О-стровъ ималъ мнѣго Сѣбѣи и безчисленны: Быль исписанъ съ Іконы, и съ дрѣги чѣдны работы, којто ни ги є видѣло Сѣо человѣческо. Мнѣго плѣть сѣ.